

Del 3: Mästaren på chokladrussin

Zacki är ivrig att förklara. Han sätter sig vid köksbordet och Fredde och Mimmi sätter sig mitt emot honom, bredvid varandra.

- Alltså, det är rätt enkelt, säger han. Det är din pappa som är godistjuven.

- Men vad då? Hur vet du det? säger Mimmi.

- Okej, kolla här. När han kom in i köket och ville veta vad som stod på, så sa jag att det hade varit en stöld. Visst sa jag det?

- Mm, det sa du, nickar Mimmi.

- Men jag sa inte *vad* som hade blivit stulet, eller hur?

- Aha! utbrister Mimmi.

Fredde är fortfarande osäker på hur det hänger ihop. Nej, ingen av dem sa till Conny vad som hade blivit stulet.

- Och vi visade inte den tomma bunken för honom heller, eller hur? Den stod i diskhon hela tiden.

Mimmi nickar ivrigt.

- Men ändå sa han ... , börjar Zacki.

- *Vi fixar nya, härmar Mimmi. Det finns både russin och blockchoklad i skafferiet. Det går på ett nafs!*

Kriminalkommissarie Zacki Aden nickar bekräftande:

- Han visste vad som hade försvunnit trots att ingen av oss hade sagt det. Och det enda sätt han kunde veta det var ...

Det säger klick i Freddes huvud och han börjar skratta. Det är ju solklart!

- För att det var han som åt upp dem! fyller Fredde i.

- Mysteriet löst, flinar Zacki och lutar sig bakåt i stolen.

Just då hör de hur ytterdörren öppnas och några sekunder senare står Conny i dörröppningen. Han är svettig i ansiktet efter sin löprunda. Hårttestarna vid öronen har frusit till istappar.

- Det är så vackert ute, flåsar han.

Han märker inte att de tre vid köksbordet betraktar honom på ett särskilt sätt.

- Det är alldeles vitt, fortsätter han. Allt är så tyst. Trafiken hörs nästan inte. Det är som om världen var täckt med ett lager bomull.

- Pappa, säger Mimmi, det var du som åt upp alla chokladrussin, eller hur?

- Oj, säger Conny och gör en liten grimas. Är jag avslöjad?

- Ja, det är du, säger Mimmi. Varför tog du alla? Det var ju våra!

Medan Conny snör av sig de blöta löparskorna och håret börjar droppa på köksgolvet berättar han:

- Jag och farfar satt uppe ganska länge och spelade schack. Sen gick han och la sig, men jag var hungrig, tog en nattmacka, och sen ... ja, jag skulle bara smaka lite. Men de var så *fantastiskt* goda.

Här avbryter han sin berättelse och lägger en hand på Freddes axel.

- Du är en mästare på chokladrussin, säger han. De var hoprörda med kärlek.

- Med kärlek? säger Fredde och hoppas att det inte syns att han blir varm om kinderna.

- Ja, alltså att du gjorde dem med omsorg, med noggrannhet. De var verkligen delikata, så jag tog några till och plötsligt var de helt enkelt ... slut.

Conny slår ut med händerna.

- I'm sorry. Men vi kan göra nya nu på en gång, eller hur?

Fredde nickar. Zacki skrattar. Mimmi suckar men kan inte låta bli att le när hennes pappa ger henne en snabb kram. Sedan langar han fram det som behövs från skåp och kyl, och räcker bunke och slev till Fredde.

- Mästaren på chokladrussin, säger han.

*

När Fredde går hem från Mimmi har en fullproppad godislåda i händerna och är varm i hela kroppen. Stillheten och kylan när han skjuter upp porten och kliver ut i snön svalkar skönt. Det snöar fortfarande. Fredde vänder sig om och går baklänges så att hans fotspår ser ut att gå i riktning mot Mimmis hus trots att han är på väg hem. Han kommer fram till sin egen port och tittar uppåt. Han får snöflingor i ögonen och blinkar och då ser han – i köksfönstret lyser en adventsljusstake. Har mamma julpyntat?

Han springer uppför trapporna och känner doften redan utanför dörren.

- Hallå, ropar han och kliver in i hallen. Vad gör ni?

- Bakar pepparkakor, strålar Felicia.

- Fredde hjälpa mig, säger Ellen och sträcker två knubbiga, mjöliga händer mot sin storebror.

Lisa står på pallen bredvid och tuggar på en klump pepparkaksdeg.

- Vill du vara med? frågar mamma.

- Kan jag väl, säger Fredde och räcker henne burken. Här är lite godis som jag har gjort med Zacki och Mimmi.

- Nämen Fredde, säger hon. Har du? Vad fint!

De bakar i flera timmar och hela tiden fortsätter det att snöa. Fredde känner på sig att det kommer att bli en helt okej jul.

God Jul önskar Fredde, Zacki, Mimmi och Kerstin